

Zorica Marta Dubovská- scénář k audioreportáži

Zpracovali: Jan Daniel Halaxa, Barbora Synovcová, Berenika Bláhová, Alžběta Šimůnková

Daniel:

Tento příběh vypráví o životě Zorici Marty Dubovské, rozené Horáčkové. Její velkou láskou se stala Indonésie. Při našem setkání ovšem především vzpomínala na život za protektorátu a na konec války.

Berenika:

V této době studovala gymnázium na Smíchově a jako gymnazistka zažila osobní návštěvu protektorátního ministra školství Emanuela Moravce.

Pamětník:

14:31-14:48

Tak jednou taky, prosím vás na inspekci přišel Emanuel Moravec. Bývalý legionář a potom ministr školství a hroznej kolaborant.

15:45-16:14

A ptal se nás: „A co budeš dělat, po válce“ a ta dotyčná řekla „No půjdu na vysokou školu“ a on se zeptal „ No a víš, že jsou české vysoké školy zavřené, tak půjdeš na německou?“ „Ne“ „Tak co budeš dělat?“ „ Počkám až budou otevřené“ A pak se ptal jednoho po druhý a všechny jsme dávali úplně stejnou odpověď.

Daniel:

Doba protektorátu Čech a Moravy se v roce 1945 po dlouhých 6 letech chýlila ke konci. V Praze, ale i v jiných městech, vypukala povstání proti německé okupaci. V době pražského povstání měla její rodina strach o své příbuzné, kteří žili v různých částech Prahy. Četné přestřelky klidu rozhodně nepřidávaly.

Pamětník:

12:21-12:30

A tam v jednom domě nahoře, stál Němec a střílel po všech lidech dolů.

12:58 -13:14

Takže tam se šlo do toho podloubí, člověk se vždycky schoval, za ten sloup a potom zas proběhl kde nemohl střelit, zase se schoval no a takhle utíkal domů.

Barbora:

Jako 19-ti letá dívka velmi dobře vnímala nejen nadšení z konce války, ale i násilnosti českého obyvatelstva vůči Němcům.

Pamětník:

11:09-11:21

Taky tam jel například jeden Němec na motorce. Lidi ho přepadli, porazili ho takhle ke zdi domu a hrozně ho tam fackovali, semleli.

Alžběta:

Příběh paní Dubovské nás velmi obohatil a jsme ji moc vděční, že se s námi o své vzpomínky podělila. Dodnes si uchovala pozitivní

myšlení a nadhled. Nakonec s námi sdílela své poselství pro další generace...

Pamětník:

58:40-59:12

Aby zachovali, ten život tak jak byl až dodneška, protože život se a ta psychologie a psychika lidská se hrozně kazí. Aby na tohle si dali pozor, aby snažili se uchovat být lidmi! Protože každou chvíli se člověk setkává s lidmi, kteří už nejsou úplně lidmi.